

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713216043
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7713216043.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditiša v spore žalobcu: Ing. Mgr. Štefan Čelovský - Agreoréal Trebišov, so sídlom v Trebišove, Cukrovarská 2/21, IČO: 10 801 201 proti žalovanému: Komunálna poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpeného Mgr. Daliborom Tvrďákom, advokátom so sídlom v Košiciach, Krmanova 1, o zaplatenie 421,59 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/28/2014-225 z 30.9.2016

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 130,54 eur s prísl. (I.) a vo výroku o náhrade trov konania (III.) a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi 130,54 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 08.12.2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu o zaplatenie 150,76 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 08.12.2009 do zaplatenia z a m i e t a a v prevyšujúcej časti konanie z a s t a v u j e .

III. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

2. Predmetom konania je nárok žalobcu uplatnený žalobou, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 421,59 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 8.12.2009 do zaplatenia titulom ušlej mzdy, dopravného, náhrady ušlej mzdy spojenej s vyhľadávaným dokladom v archíve, zhotovením kópie dokumentov a ich vecným a časovým usporiadaním a spracovaním návrhu za 3 hodiny po 1,168 eur za hodinu, celkom 3,30 eur, ako aj náhrady trov konania s tým, že ide o peňažné nároky vzniknuté v súvislosti s opravou jeho motorového vozidla, keďže dňa 2.7.2009 došlo k dopravnej nehode, spôsobenej poisťovňou žalovaného pri predchádzaní z pomalého jazdného pruhu do rýchlejšieho jazdného pruhu, kedy poisťovňa žalovaného narazil do zadnej časti ani nie štvormesačného motorového vozidla žalobcu zn. Mitsubishi Pajero, pričom k dopravnej nehode došlo za obcou Košický Klečenov v kopci, v stúpaní na Dargovský priesmyk a žalobca si musel opravu motorového vozidla zabezpečiť v autorizovanom servise Mitsubishi v Košiciach.

3. Vec bola uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5NcC/40/2013 zo dňa 27.11.2013 prikázaná na ďalšie konanie Okresnému súdu Rožňava, keďže sudcovia Okresného súdu Michalovce boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci.

4. Po čiastočnom späťvzati žaloby, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 145 ods. 2 CSP, predmetom konania zostal peňažný nárok uplatnený žalobcom v sume 281,30 eur s príslušenstvom, pozostávajúci z nákladov cestovného z Trebišova do Košíc a späť, v súvislosti s vykonanou opravou poškodeného motorového vozidla Mitsubishi Pajero v sume 143,00 eur a z ušlej mzdy 138,30 eur.

5. Uplatnený nárok na zaplatenie ušlej mzdy v sume 138,30 eur súd prvej inštancie zamietol, keďže žalovaný tento uplatnený nárok nepreukázal.

6. Čo sa týka nároku žalobcu označeného ako dopravné - náklady cestovného z Trebišova do Košíc a späť v súvislosti s opravou motorového vozidla v autorizovanom servise, spočívajúce v nákladoch cestovného súvisiaceho s odvezením poškodeného motorového vozidla zn. Mitsubishi Pajero so sprievodným vozidlom, ktoré použil žalobca na cestovanie z Košíc do Trebišova po odovzdaní poškodeného motorového vozidla do servisu a druhýkrát na cestovanie z Trebišova do Košíc za účelom prevzatia opraveného vozidla, keďže žalobca prekonal dva srdcové infarkty a jeho zdravotný stav mu neumožňuje, aby cestoval hromadným dopravným prostriedkom, súd prvej inštancie po oboznámení sa s listinami predloženými žalobcom, t.j. vyúčtovaním cestovných výdavkov pri cestovaní motorovým vozidlom Mitsubishi Pajero dňa 6.7.2009 z Trebišova do Košíc a späť vo výške 36,08 eur (č.l. 125 spisu), dokladov o zakúpení pohonných hmôt dňa 7.7.2009, 24.9.2009, 7.7.2009, vyúčtovaním cestovných výdavkov za deň 24.9.2009 v sume 16,80 eur a dňa 30.9.2009, ako aj ďalších dôkazov predložených v konaní dospel k záveru, že cestovné náklady uplatnené žalobcom je potrebné považovať za náklady súvisiace so vzniknutou škodou na motorovom vozidla Mitsubishi Pajero, keďže ide o náklady, ktoré bolo potrebné vynaložiť na uvedenie poškodenej veci do predošlého stavu.

7. Za účelne vynaložené náklady spojené s opravou poškodeného motorového vozidla súd prvej inštancie považoval cestovné náklady súvisiace s pristavením poškodeného motorového vozidla do autorizovaného servisu v Košiciach dňa 6.7.2009 (cestovné z Trebišova do Košíc a späť) a opakovaným pristavením do servisu dňa 24.9.2009 a odvezením tohto motorového vozidla zo servisu dňa 30.9.2009, spolu so sprievodným vozidlom, keďže žalobca v konaní preukázal, že nemôže cestovať hromadným dopravným prostriedkom, nakoľko je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím.

8. Výšku žalobcom uplatnených cestovných nákladov súd posudzoval na základe analogického použitia ust. § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a priznal žalobcovi cestovné náklady vo výške 130,54 eur v zmysle ich vyčíslenia (viď bod pod č. 32 odôvodnenia napadnutého rozsudku), spolu s 9% úrokmi z omeškania od 8.12.2009 do zaplatenia, keďže žalovaný s plnením sa dostal do omeškania, nakoľko dňa 24.11.2009 od žalobcu prevzal listiny preukazujúce použitie motorových vozidiel v súvislosti s vykonávaním opravy poškodeného motorového vozidla, s odkazom na ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

9. Vec právne posúdil v zmysle ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., § 15 ods. 1 cit. zákona a § 420 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), pričom z výpisu zo živnostenského registra žalobcu súd zistil, že žalobca podniká ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia od 15.7.1992 a v čase dopravnej nehody bol zapísaný v zozname znalcov vedených Ministerstvom spravodlivosti SR.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 CSP.

11. Proti výroku rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 130,54 eur s príslušenstvom, ako aj voči výroku o náhrade trov konania (výroky pod č. I. a III.) podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Žalovaný nesúhlasil so záverom a právnym posúdením súdu prvej inštancie o dôvodnosti údajných cestovných nákladov žalobcu z dôvodov, že:
- žalobca neuniesol dôkazné bremeno, a teda nepreukázal existenciu výdavkov na zakúpenie pohonných hmôt do jeho motorového vozidla, resp. sprievodného motorového vozidla, keď

neprodukoval žiaden dôkaz, ktorým by preukázal, že pohonné hmoty zakúpené dňa 7.7.2009 a 24.9.2009 boli použité na natankovanie motorového vozidla Mitsubishi Pajero (vozidlo žalobcu), resp. Hyundai Terracan (sprievodné motorové vozidlo) a už vôbec nepreukázal, že by tieto pohonné hmoty boli spotrebované v súvislosti s cestou vykonanou medzi Trebišovom a Košicami,

- žalobca neunesol dôkazné bremeno a teda nepreukázal použitie sprievodného motorového vozidla Hyundai Terracan v dňoch 24.9.2009 a 30.9.2009,
- rozsah nárokov poisteného, resp. poškodeného z titulu povinného zmluvného poistenia motorových vozidiel je daný § 4 zák. č. 381/2001 Z.z., pričom cestovné náklady tak ako boli uplatnené žalobcom nie je možné subsumovať pod nároky, ktoré by boli kryté povinným zmluvným poistením motorových vozidiel,
- žalobca si nevyžiadal súhlas a dokonca ani len vopred neinformoval žalovanú o potrebe (nutnosti) použitia sprievodného motorového vozidla,
- analogická aplikácia zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách k stanoveniu výšky škody žalobcu spojenej s cestami Trebišov - Košice a späť je zjavne nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, keďže predmetom úpravy tohto zákona sú cestovné náhrady za pracovné cesty, pričom žalobca netvrdil, že by cesta do servisu v Košiciach mala byť jeho pracovnou cestou a z povahy prejednávaného prípadu je zrejmé, že pracovnou cestou ani byť nemohla, pričom pri výške nákladov na pohonné hmoty súd vychádzal zo žalobcom predložených účtovných dokladov a vôbec nevzal na zreteľ fakt, že žalobca je platcom DPH, a teda minimálne v časti DPH mu žiadna škoda nemohla vzniknúť,
- súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil aj dôvodnosť uplatneného úroku z omeškania, a to s poukazom na špeciálnu právnu úpravu platnú v danom čase ust. § 11 ods. 5 a 7 (v súčasnosti ods. 6 a 8) zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (lex specialis) týkajúcej sa úrokov z omeškania k plneniu z povinného zmluvného poistenia, voči poisťovní nárok na úrok z omeškania môže vzniknúť len v prípade porušenia jej povinnosti, ak do troch mesiacov od oznámenia poškodeným o škodovej udalosti neposkytne poškodenému vysvetlenie, prečo odmietla plniť. V prejednávanom prípade došlo k uplatneniu nákladov na refundáciu cestovných nákladov dňa 23.11.2009 a k odpovedi na predmetnú žiadosť oznámením zo dňa 30.12.2009, t.j. nárok na úrok z omeškania nemohol vzniknúť. Termín uplatnenia nároku a termín odpovede na uplatnený nárok vyplýva z listinných dôkazov založených v súdnom spise, pričom tieto termíny sú uvedené aj v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie.

12. Žalovaný taktiež nesúhlasil s rozhodnutím o náhrade trov konania, keďže mal za to, že súd prvej inštancie mal správne priznať žalovanému náhradu trov konania vo výške 41,76%. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle ust. § 388 CSP zmenil napadnuté výroky rozsudku tak, že žalobu žalobcu zamietne a zaviazže žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

13. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

14. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

15. Žalovaný podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, pričom rozsudok, ako aj odvolanie boli účinné už za účinnosti Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016 (ďalej len „CSP“).

16. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

17. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

18. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch možno ako prvé vytknúť nepreskúmateľnosť, čo je naplnením odvolacieho dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, nakoľko ide o inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (viď Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 3.12.2015, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR pod č. 1/2016), čo má vplyv aj na preskúmanie ďalších uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

19. Odvolací súd konštatuje, že predmetom preskúmania v odvolacom konaní bol len priznaný nárok žalobcovi pozostávajúci z nákladov cestovného z Trebišova do Košíc a späť, v súvislosti s opravou motorového vozidla v autorizovanom servise Mitsubishi v Košiciach, zároveň spočívajúce aj v nákladoch cestovného vzniknutým s odvezením poškodeného motorového vozidla Mitsubischi Pajero sprievodným vozidlom, ktoré bolo použité na cestovanie z Košíc do Trebišova po odovzdaní poškodeného vozidla do servisu a druhýkrát na cestovanie z Trebišova do Košíc za účelom prevzatia opraveného vozidla, pričom nutnosť cestovania motorovým vozidlom odôvodnil žalobca jeho zdravotným stavom, nakoľko je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím.

20. Žalobca si náklady cestovného vo výške 143,00 eur, ktoré boli priznané súdom len vo výške 130,54 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 8.12.2009 do zaplatenia uplatnil ako náklady v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

21. Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov mal za to, že žalobcom uplatnené cestovné náklady je potrebné považovať za náklady súvisiace so vzniknutou škodou na motorovom vozidle žalobcu Mitsubishi Pajero, keďže ide o náklady, ktoré musel žalobca vynaložiť na uvedenie poškodenej veci do predošlého stavu, pričom za účelne vynaložené náklady považoval náklady preukázané zo strany žalobcu a súvisiace s opravou poškodeného motorového vozidla žalobcu, titulom cestovných nákladov súvisiacich s pristavením poškodeného motorového vozidla do autorizovaného servisu v Košiciach dňa 6.7.2009 (cestovné z Trebišova do Košíc a späť) a opakovaným pristavením do servisu dňa 24.9.2009 a odvezením tohto motorového vozidla zo servisu dňa 30.9.2009. Nakoľko je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, jeho náklady titulom cestovného sa navýšili aj nákladmi v súvislosti s cestovaním so sprievodným motorovým vozidlom Hyundai Terracan, ktoré použil žalobca dňa 24.9.2009 na pricestovanie z Košíc do miesta svojho bydliska, do Trebišova, po odovzdaní poškodeného motorového vozidla do servisu za účelom opravy a dňa 30.9.2009 na cestovanie s týmto motorovým vozidlom z Trebišova do Košíc, za účelom vyzdvihnutia opraveného motorového vozidla.

22. Odvolací súd hore uvedený záver súdu prvej inštancie považuje za nepreskúmateľný a tým aj predčasný, so zreteľom na odvolacie námietky žalovaného, nakoľko z odôvodnenia rozsudku nevyplýva konkrétne vyhodnotenie skutkových zistení súdom prvej inštancie v nadväznosti na právne posúdenie veci, ktoré je taktiež nepostačujúce pre rozhodnutie vo veci.

23. Odvolací súd uvádza, že uplatnený nárok titulom vzniknutých cestovných nákladov, t.j. nákladov súvisiacich so škodou vzniknutou žalobcovi poškodením veci v zmysle ust. § 4 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z., kedy má poistený z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, je potrebné posudzovať konkrétne, s odkazom na ust. § 15 tohto zákona, kedy poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať, berúc do úvahy aj z titulu akého poistenia, t.j. zákonného prípadne zmluvného si žalobca nárok uplatnil a ak zo

zmluvného poistenia, rozsah jeho krytia v zmysle zmluvných dojednaní (viď poisťná zmluva na čl. 73 spisu).

24. Zároveň je potrebné vec právne posúdiť aj v zmysle ďalších ust. Občianskeho zákonníka, t.j. okrem ust. § 420 ods. 1 OZ, taktiež v zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ, čo súd prvej inštancie neučinil, keďže predmetom sporu je náhrada skutočnej škody, t.j. škody, ktorá v danom prípade vznikla žalobcovi v dôsledku dopravnej nehody, ktorú ani nespôsobil, nakoľko bol poškodený a ktorá v dôsledku opravy motorového vozidla a jeho uvedenia do pôvodného stavu, predstavuje hodnotu žalobcom účelne a dôvodne vynaložených nákladov na opravu vozidla, nakoľko správanie žalobcu ako poškodeného len viedlo k tomu, aby obnovil stav vozidla, ktorý tu bol pred škodovou udalosťou (dopravnou nehodou), keďže k vynaloženiu nákladov na vykonanú opravu bol žalobca donútený dopravnou nehodou, ktorú ani nezavinil. Preto aj podľa odvolacieho súdu musí byť žalobcovi kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, s dôrazom pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 49 Ústavy SR a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom súdom priznaný nárok musí byť v rozhodnutí súdu odôvodnený v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP (viď v tomto smere aj analogické rozhodnutie NS SR č. 2Obdo 48/2012, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co 258/2014 z 29.10.2014, č.k. 4Co 161/2016 zo 6.4.2017).

25. Odvolací súd uvádza, že v nadväznosti na § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. je daná možnosť poškodeného, ktorý inak v nadväznosti na § 823 OZ nemá priamy nárok na plnenie voči poisťovní uplatniť si svoje nároky, teda priamy nárok na náhradu škody proti zodpovednému poisťovateľovi. Táto úprava vychádza zo Štrasburského dohovoru z roku 1959. Ochrana poškodeného si vyžaduje, aby právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poisťnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťovateľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému. Priamy nárok poškodeného znamená, že ak mu bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla môže si vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi, teda poistenému, alebo proti poisťovateľovi alebo voči obojom naraz.

26. V prejednávanej veci si teda poškodený navrhovateľ uplatnil svoj nárok voči poisťiteľovi, teda voči žalovanému v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov.

27. Faktom je, že poškodený je povinný svoj nárok preukázať tak, ako to predpokladá aj ust. § 823 a § 799 OZ s tým, že v prejednávanej veci sa jedná taktiež o objektívnu zodpovednosť prevádzkovateľa za škodu spôsobenú prevádzkou dopravného prostriedku.

28. Následne pri zodpovednosti prevádzateľa je potrebné vychádzať z ust. § 427 až § 431 OZ, kedy úprava zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, to znamená zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie. Zákon vychádza z osobitnej povahy prevádzky dopravných prostriedkov, ktoré sú zdrojom zvýšeného nebezpečenstva vzniku škody na zdraví a na veciach a zároveň poškodeným umožňuje účinnú a rýchlu náhradu škody. Vzhľadom na to, že zodpovednosť prevádzkovateľa dopravného prostriedku má povahu objektívnej zodpovednosti, nie je podmienkou jej vzniku protiprávny úkon osoby, ktorá za škodu zodpovedá. Podmienkou vzniku tejto zodpovednosti je spôsobenie škody udalosťou, ktorou je samotná prevádzka dopravného prostriedku a okolnosti, ktoré súvisia s touto prevádzkou a príčinná súvislosť medzi touto udalosťou a vznikom škody.

29. Až po právnom posúdení v zmysle hore uvedených skutočností, vychádzajúc z vyhodnotenia vykonaných dôkazov, môže súd prvej inštancie konštatovať, že cestovné náklady uplatnené žalobcom je potrebné považovať za náklady súvisiace so vzniknutou škodou na motorovom vozidle MITSUBISHI PAJERO, ktoré bolo potrebné vynaložiť na uvedenie poškodenej veci do predošlého stavu, so zreteľom na dôvodnosť a účelnosť vynaložených cestovných nákladov zo strany žalobcu, ako aj uplatnenie nároku titulom zmluvného poistenia s odkazom na zmluvné dojednania.

30. Odvolací súd, čo sa týka právneho posúdenia veci, apeluje na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom Náleze zo dňa 1.7.2008 č. III.ÚS 341/07-38 vyslovil, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód

právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.

31. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii.

32. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad „e ratione legis“ pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom, berúc do úvahy uplatnený nárok a ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ako aj citované ust. § 420, § 442 ods. 1 OZ.

33. Odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku th. času jednoznačne nevyplýva, že by žalobca uplatnený nárok u žalovaného preukázal v zmysle ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. titulom náhrady škody, v súdom priznanom celom rozsahu, so zreteľom na predložené doklady zo strany žalobcu, doručené súdu prvej inštancie dňa 23.11.2011 (viď č.l. 47 až 79 spisu), dávajúc do pozornosti aj konkrétne ustanovenia poistnej zmluvy na č.l. 73, týkajúce sa dohodnutého poistného krytia, ako aj ďalšie zmluvné dojednania vyplývajúce z č.l. 77 spisu, vychádzajúc predovšetkým z účelnosti uplatnených nákladov cestovného, čo je povinnosťou žalobcu žalovanému v čase uplatnenia nároku preukázať, z hľadiska posúdenia dôvodnosti uplatneného nároku v celom rozsahu cestou súdu (viď aj ust. § 799 ods. 2 OZ) s tým, že len v prípade, že tak žalobca postupoval a žalovaný jeho nárok nedôvodne zamietol, môže sa žalovaný dôvodne dostať do omeškania s odkazom na ust. § 797 ods. 2 OZ.

34. Odvolací súd uvádza, že štruktúra odôvodnenia rozsudku je od 1.7.2016 upravená v zmysle § 220 CSP.

35. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

36. Podľa § 220 ods. 3 a 4 CSP ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

37. Berúc zreteľ na hore uvedené citované ustanovenia odvolací súd konštatuje, že výsledky vykonaného dokazovania súd prvej inštancie nevyhodnotil podľa zásad v zmysle ust. § 191 CSP a to jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom, keďže zo skutkových zistení, aj keď vyvodil právny záver, čo sa týka konštatovania, že cestovné náklady uplatnené žalobcom je potrebné považovať za náklady súvisiace so vzniknutou škodou na motorovom vozidle Mitsubishi Pajero, keďže ide o náklady, ktoré bolo potrebné vynaložiť na uvedenie poškodenej veci do predošlého stavu, t.j. v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, absentuje jednoznačné a komplexné právne posúdenie priznaného nároku, ako aj jeho nadväznosť na konkrétne vyhodnotenie skutkového stavu veci, t.j. posúdenie jeho dôvodnosti z hľadiska jeho uplatnenia titulom zmluvného alebo zákonného poistenia, pričom z odôvodnenia rozsudku rovnako nevyplýva odôvodnenie dôvodnosti aplikácie ust. § 7 zák. č. 283/2002 Z.z., t.j. či žalobca utrpel škodu pri plnení pracovnej povinnosti, teda či išlo u žalobcu o pracovnú cestu.

38. Preto odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutom výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 130,54 eur s príslušenstvom (výrok č. I.) a vo výroku o náhrade trov konania (výrok č. III.) a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a § 391 ods. 1,2 CSP.

39. V zmysle § 391 ods. 3 CSP bude povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní eliminovať vytknuté nedostatky a vporiadať sa so všetkými podstatnými námietkami žalovaného a o nároku žalobcu rozhodnúť rozsudkom majúcim všetky náležitosti v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby rozsudok súdu bol jasný, zrozumiteľný, dostatočne odôvodnený a presvedčivý, vychádzajúci z vyhodnotenia zisteného skutkového stavu a jeho podriadenia pod správne právne závery.

40. Keďže odvolací súd zrušil napadnutý výrok rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 130,54 eur s príslušenstvom ako neodôvodnený, predčasný, nepreskúmaval už odvolaciu námietku žalovaného proti výroku o trovách konania, nakoľko súd prvej inštancie v zmysle § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania, berúc zreteľ aj na odvolacie námietky žalovaného proti výroku o trovách konania a ich dôvodnosť.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).